

Fogyasztói dal

Plasztik, plasztik,
nejlonzsák bűdös lasztik,
bennük szelektív szemét,
rejtik létünk szégyenét –
dobáljuk a kukába,
nem gondolva Kubára,
mit majd elnyel a tenger,
ha beindul a henger:
a sarki jég elolvad,
emlék sem marad rólad.

Plasztik, plasztik,
a sok szenny meghalaszt itt,
nem leszel védett állat,
mi kedvére zabálhat,
s már új zsákmányra sóvár,
de leszel utolsó bárd,
ki dalt penget egy platón:
Polgártársak, a plafon
okos fejünkre szakad –
majd elakad a szavad.

Költők

Szavunk sincs arra,
amiről
évszázadok óta beszélünk.

Könyvek boldogsága

Emlékszem a verseskönyv boldogságára
a köpenybe bújtatott keménytablás
csillogó gerincű újdonságokra
az enyv a nyomda a raktár
a fűzött és ragasztott lapok
fanyar és édeskés illatára

Emlékszem a könyvesbolt izgalmára
amikor tizenhét évesen először
vásároltam kortárs verseskönyvet
– Csoóri Sándor: *A világ emlékművei* –
és arra is amikor komppal
Esztergomból átmentem Párkányba
hogyan egy megszűnő könyvesboltban
féláron négy és fél koronáért
Farnbauer Gábor művéhez jussak

Vajon hol van most Csoóri
melyik szférában ülhet
kőasztal mellett egy kertben
egy diófa árnya alatt
van-e ott diófa havazás tenger
kavarog-e benne a hó emléke

És mi lehet Farnbauer Gáborral
miért nem ír harminc éve verset
s fordított hátat az irodalomnak

És vajon hol vagyok én
mely szférában milyen asztal mellett
és mi lehet velem
mi mindennek fordítottam hátat